

ВІДОЗВА ДО АВТОМОБІЛЕВИХ РОБІТНИКІВ КАНАДИ.

Перша Краєва Конференція Автомобілевих Робітників Канади, репрезентуючи робітників у всіх найбільших фабриках країни, крім двох Автомобілевих Робітників Канади організуватися в сильну Індустріальну Юнію.

Автомобілева Індустрія була завжди осередком сильної експлуатації і обставини, які вже зараз майже невинні, скоро погіршуються. Кожне уліпшення в карах і кожне зниження в цінах означає лише коштом робітника в цій Індустрії. В немілосердній війні між великими і малими Індустріями великими Канади є Індустрія Автомобілів, робітників кидатимуть брутально під ноги і палитимуть їх як якусь тане паливо.

Система приспіненої праці і спеціалізації поводять скільки видатності праці, вкорочуючи одночасно життя робітників і зводять нас до одностайної складової частини машини. Страшний зріст в продуктивності (пересічна продукція робітника в автомобілевій Індустрії в Канаді збільшилася о 50 процент в двох останніх роках), чим раз довші "лейд-офс" (відпадова робота) робітників на неограничений час, приспінена праця і спеціалізація, все це складається на загальне небезпечення, на обставини, в яких робітників знімається з праці і викидається без найменшої уваги на літа служби і досвіду, які зробили цього робітника здібним лише до автомобілевої Індустрії, а більш до нічого.

Обниження заробітної платні, приспінена праця, понадчасова праця за скалою платні за звичайну працю і безробіття, є складовими частинами життя автомобілевого робітника зараз і цей нуджений ланцюг життя кіпчиться тоді, коли робітників і цікавимо виснажений або впаде жертвою пімсти за те, що "говорить забагато".

Автомобілеві Робітники! Організуйтеся!

Індустріальна Юнія Автомобілевих Робітників Канади застала, щоб мобілізувати всіх автомобілевих робітників до бойової боротьби проти цих річей і щоб вибороти для робітників більше певне життя, як тож щось з тих овочів величезного зросту багатства, яке вони вироблювали. Ми заявляємо, що одиним способом, яким автомобілеві робітники можуть боронити себе перед дальшими неміло-

сердно погіршаючимися обставинами, є організація. Індустріальна Юнія Автомобілевих Робітників Канади зобов'язалася вести бойову боротьбу проти приспіненої праці, проти пімсти і організувати автомобілевих робітників до агресивної боротьби за понадчасову роботу, за гарантовану скалою заробітної платні, за вищу заробітну платню, за короткі години праці і за більш корисними мірами охорони життя і забезпечення робітників.

Індустріальна Юнія Автомобілевих Робітників Канади є злучена з Всеканадським Конгресом Праці і стоїть ясно за організацією всіх автомобілевих робітників в одну Індустріальну Юнію. Ми противимося Американській Федерації Праці, якої реакційний устрій не може ніколи нічого вибороти для робітників автомобілевих Індустрій; якої хитра форма організації ділить робітників на багато груп, даючи таким чином нагоду добре організованим босам, побідити робітників. Лише спільна акція всіх автомобілевих робітників може побідити.

Автомобілеві Робітники! Організуйтеся! Боріться проти приспіненої праці! Боріться проти убійчих кроків, неповної зайнятості і гнилих обставин! Боріться за понадчасову скалою платні за понадчасову роботу, за вищу заробітну платню, за короткі години праці і за право голосу сказати від себе децю в творенню обставин, серед яких ви працюєте і живете!

Індустріальна Юнія Автомобілевих Робітників Канади відзначається до автомобілевих робітників по цілій Канаді, щоб вони злучили свої сили. ІЮ.А.Р.К. є Індустріальною Юнією опертою на шапових групах і вона є отвореною для кожного робітника цієї Індустрії. Сімох робітників можуть заложити юнійний локаль. Організуйте ваш локаль зараз і станьте частиною великої армії Автомобілевих Робітників Канади!

Автомобілеві Робітники! Єдналися! Видано Головною Екзекутивною Радою Індустріальної Юнії Автомобілевих Робітників Канади.

Г. Морфі, секретар.
382 Queen St., W., Toronto, Ont.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

НЕ ДОПОМОГЛА ЙОМУ "ЛЮБЛЯНІСТЬ"

Було це 11. грудня 1928 року, як прийшли у Форт Вільям представники земної влади до проповідувача влади небесної егомосції Кракоского і замкнули його до цюпи за споневірення 2,000 чужих доларів. Якийсь добродій довірив егомосцеві свої запрацьовані гроші і просив його власти ці гроші в якесь діло, щоб ото й проценти з них були й в царство небесне доступу вони не загордили. Думав певно собі добродій: Як я сам буду гендлювати, то потім матиму клопіт на страшному суді. Коли ж візьме собі такого посередника, як егомосць Кракоскі, то нехай він той відповідає "грэнд джорі" страшного суду.

А егомосць Кракоскі думає собі: коли я покладу гроші в якесь підприємство, то малий спадіб для мене з цего, бо отой Латораний забере собі проценти. Коли ж я спекулюю ними на біржі — то в тих поплутаних спекулянтських справах і "господь не розб'ється і мені деквний цент на потреби перепедає.

І спекулюю.

Вийшовши з цюпи під залог, рішів Кракоскі направити сво-

ю пошарпану репутацію канадським патріотизмом та любляністю. Як же це зробити? Почав думати й додумався. Є в Канаді комуністи? Є. Можна їх бити? Можна.

І пише егомосць до буржуазної англійської газети у Форт Вільям "Times - Journal" пашквіль на комуністів, заявляючи себе великим канадським патріотом любляістом. Було це 3. лютого 1929 року.

А 20. березня 1929 р. читаємо ми в тій самій фортивільямській газеті, що "Father Krakoski had obtained the money for the purposes of investment, whereas he had used it for speculation", а тому "Rev. Father A. P. Krakoski, of the Church of the Transfiguration, this city, was fined \$300 and cost by Judge McKay late yesterday afternoon in the district judges' criminal court".

Таке то виходить. Егомосць Кракоскі виправдувався на суді тим, що він купив за \$2,000 пішницю, але ціни, замість підвищитися, пішли на долину й потягнули за собою і патріотизм і побожність емомосції.

І греко-католицький егомосць заплатит за це \$300 кари й кошти суду.

УСПІХ РАДЯНСЬКОЇ КАПЕЛІ У ФРАНЦІЇ.

Покладені на "Думку" від Народного Комісаріату Освіти України завдання і надії українського радянського суспільства капеля виправдала. Всі концерти "Думки" так в Парижі, як і в інших містах Франції мають надзвичайний успіх. На підставі відгуків французької преси можемо сказати, що "Думка" проходить скрізь триумфально. З 12-ти концертів, що "Думка" дала досі в Парижі, Ліоні, Монпельє, Бордо і инш. містах — Франція вже знає "Думку" — капелю з Радянської України, — як світовий вокально-хоровий колектив; ім Нестора Городовенка стає у Франції з кожним днем популярнішим.

Французька преса всіх напрямків і відтінків визнає за "Думкою" першорядне місце між подібними організаціями світу. Представники музичної кола Франції, професори музики, композитори, диригенти особисто засвідчили керівникові "Думки" Нестору Городовенкові своє не лише глибоке задоволення, а й здивовання з тих виключних художніх досягнень хору, "подібного якого ви не чули".

Найбільшим успіхом користується, звичайно, українська народна пісня та українські примітви. "Дударик", "Шед-

ри" — Леонтовича, "Ой, да ви, комарини" й "Козаки — Козичького, "Коліскова" — Вериківського, примітви викликають бурю оплесків і незмінно повторюються на кожному концерті. Чималий успіх мають і твори французьких композиторів Дебюсі й Равеля. Паризька Вечірна Газета ("Paris Soir") з 22-го січня, високо оцінюючи художні якості "Думки", нашіркіні пише: "ми повинні бути глибоко вдячними капелі "Думка" за те, що вона приєднує до своїх українських народних пісень твори Дебюсі й Равеля, які вона виконує досконало і цим виконанням глибоко задовольняє естетичне почуття".

Висока художньо-музична культура "Думки", її прекрасний вокальний склад, майстерне й талановите диригування Нестора Городовенка, чудові звучання як окремих голосів, так і капелі в цілому, монотністі, виключена дисципліна в внутрішній її зовнішній, — все це із захопленням відзначають рецензенти французьких газет.

Видатний успіх "Думки" за кордоном, безумовно, спричиняється до ґрунтовної зміни поглядів буржуазії Європи щодо радянських культурних досягнень.

РОЗКЛАД І ЗВИРОДНІСТЬ БУРЖУАЗНОЇ КЛАСИ.

(Написав Н. Бажанов.)

Один з читачів прислав нам з Ріджайні з місцевої буржуазної англійської газети "Regina Daily Star" маленький випинок, який звучить так:

"Ми читаємо, що в Росії виключають молодих людей, хлопців і дівчат, з організації за танцювання неспристойного джазу в публичних місцях; так само хлопці і дівчата несуть там відповідальність за публичний флірт. І наш "модерний" ("up to date") континент сміється. Якщо Росія бере життя й пристойність серйозно, а ми ні, Росія виграє, а ми програємо.

Розпусний двір Чарла І сміявся з твердих пуритатів. Але вони відрубали Чарасові І голову..."

Повища цитата наведе нас на думку оказати якраз на найгидливішій розкладі чинники буржуазної родини, ліній буржуазії, що, як то кажуть, з зору казяться. З тою метою ми містимо нині цюкаву розвідку про сучасні звичаї буржуазії в Америці й Європі, яка говорить сама за себе.

"Давнього доброго часу" ні один уважний до своїх гідностей російський аристократ не погодився б з'їсти свійого засмаженого рябчика. Дичину мали поданати йому трохи притухлюю. Уважалося це за ознаку витонченого смаку. Охота до тухлятиш — не тільки відносно рябчиків — розвивалася серед пануючих клас тоді, коли вони, вичерпавши всі творчі робітничі сили, згідно з невластивим законом історичного розвитку, сами починали протухати, обертаючись в падо. Сучасна буржуазія, розкладаючися, загально повторює те, що витівали й її попередники — стародавні римські феодалісти та середньовічні феодалі, сходячи з історичної арени.

Релігійність і забобони. Могутній революційний рух трудящих у вчому світі, перемога соціалістичної революції в С.Р.С.Р. завдають буржуазії найворогішого жаху і змушують її шукати на небі тієї підпори, що пошанка висунулася з-під її ніг на землі. Але давній релігій уже спорохнілий. Іх уже скомпромітовано. Через те задоволення релігійний смак сучасного буржуа вони ніколи не додуть. Звідси пошанка прагнення до утворення нових релігій і захоплення найгидливішим забобонами: викликуванням духів, круглим магичним столів та ворожбитів, і все це під голосною назвою теософії, окултизму, еспіритизму тощо.

Наприклад, як сповідає одна віденська газета, у Відні вишло так зване "германське релігійне товариство", що поставило собі за мету воскресення старо-германської поганської релігії. Члени цього товариства моляться ідолам стародавніх богів: Ватанові, Бальдурові тощо. Послідовники цієї "відмодлоденної" релігії дегібільшого — буржуазні інтелекти. — Американський папстер Перрі з Оклагома на сторінках газет викладає комерційний хист Христа, гадаючи, очевидно, піднести цим авто-

ритет свого бога серед крамарів. Він пише: "Христос найбільш-лінійший з бізнесменів. Бізнесмен, узявши за зразок своєго комерції Христа, ніколи не сяде на міль. Христос мав нехлюю. Уважалося це за ознаку витонченого смаку. Охота до тухлятиш — не тільки відносно рябчиків — розвивалася серед пануючих клас тоді, коли вони, вичерпавши всі творчі робітничі сили, згідно з невластивим законом історичного розвитку, сами починали протухати, обертаючись в падо. Сучасна буржуазія, розкладаючися, загально повторює те, що витівали й її попередники — стародавні римські феодалісти та середньовічні феодалі, сходячи з історичної арени.

Віра в чортівню і викликування духів захоплює навіть буржуазних учених. Професор філософії з університету в Дижоні (Франція) викликав дух померлої кафе-шантанної танцюристки одного з паризьких шпінків Містечет і запитав її: — Чи не хотів-б ви мати звання почесного доктора університету?

Містечет з "того світу" залявила професорові: — Чому! Неймовірна легковірність буржуазії щодо чудес та ворожби дає їй ініціативу думати: та чи здорові на голову ці представники буржуазії? Приклад. В Англії "святетий" спирт (духовицце) Поттер вичував, що 29. травня 1928 року о 3-ій годині 53 хвилини дня англійське курортне місто Веймут щезне з лиця землі. Веймут, де звичайно киша кишлани курортники, мінусомо сезону на 3 був порожній. Травня 29. рівно о 3-ій годині 53 хвилини дня буржуазна публіка труслилася, чекаючи катастрофи. Звичайно, нічого нікого не сталося.

По всій Німеччині багато шуму наробили "чудеса" новоспеченої "святетї" Терези Найман. Про неї писали найсерйозніші газети. Нарешті з'ясувалося, що ця Найман — значайнісінька хвора істерично. — Одні англійчанка величезні гроші — щось до 100,000 фунтів стерлінгів — відкавала на підтримання теософії, себ-то духовидіння, викликання духів та на іншу ерунду. — А один англійський "пророк" об'явив, що незабаром приїде на землю "месія" в особі молодого дівчини з Мадрасу, і знайшлися люди, що поїняли цьому віри.

Ця зараза захоплює й дітей. Підобі до цього Паризький комерсант Гастон Піналад відкрив був торговлю шматками полотна з аероплана авіатора Лідберга, що перелетів через Атлантичний океан. На лихо крамарів, серед його покуців виявилася взаємні знакомі, і вони зраховали, що з протизних шматків полотна можна було б мати сувій як на 3 аероплани. Дурнівита викрили і запрорили в тюрьму.

(Далі буде.)

ФРАНЦІЯ ОТВЕРТО ГОТУЄ ВІЙНУ ПРОТИ С.Р.С.Р.

За повідомленням "Іманіте", у Франції будуть понад 60 кораблів для "французької флотії" і 10 кораблів для чужоземних держав, а саме: для Польщі — 2 контр-міноносці на 1,500 тон, один підводний човен на 1,250 тон і 2 підводні човни по 900 тон. Крім того, будуть по два підводні човни для Греції, Югославії, тощо.

Значачучи далі зміщення надсильності з Франції військових матеріалів для згаданих держав і підкреслюючи керівну ролу Франції в організації балканських і польських армій для походу проти С.Р.С.Р., "Іманіте" закликає робітників до активної організації оборони С.Р.С.Р.

ЖИТТЯ І ВЧЕННЯ ДАРВИНА.

Гарнет дуже любив ласощі, його знали всі кондиторські міста і в нього там був, так би мовити, "поточний рахунок". Зайшли вони разом з Чарсом в одну таку кондиторську, Гарнет вибрав собі пиріжків і пішов не заплативши. Коли вийшли, Чарс сунув товариша, як це йому дають без грошей ласощі. Гарнет відповів, що тут вся суть у брялі. Але Чарс не міг зрозуміти, що це за бряль. Тоді Гарнет повів його в іншу кондиторську, набрав ласощів і знову вийшов не заплативши. Але виходячи, він знів свій бряль, приклався до нього правою щокую, а очима проробив якесь знаки. Вийшли. Чарс був здивований, уражений. Тоді Гарнет під величезним секретом відкрив йому таємницю, як даремно одержувати ласощі. У нього, в Гарнета, вмер дуже багатий дядько, що залишив велику частину спадщини йому на ласощі. За заповітом, всі кондиторські повинні відпускати йому даремно ласощі, але при одній умові: він повинен, одержуючи їх, приклався до бряля правою щокую, а очима проробити певні знаки. Бряль же дуже давній, він переходить у них із роду в рід. Між иншим, якщо Чарс хоче, він, Гарнет, на один раз може йому дати свого бряля. А Чарс безперечно хотів.

Діставши бряль, він швидко його надів і успішно й сміло ввійшов у кондиторську. Наказав загорнути собі в папір ласощів, взяв їх, знів бряль, проробив все, як треба, і, не за-

плативши й не обертаючися, вийшов, і щасливий та радісний побіг до Гарнета, що чекав його на розі другого кварталу. Звичайно, за Чарсом слідом побіг продавець кондиторської, нагнав його, відібрав ласощі й добре таки побив.

При всій своїй простакуватості і видимій добротливості у хлопчика не зникала прастрасць до вигадок, до бажання вразити і здивувати слухачів. Навпаки, в міру того, як поширювалося коло його товаришів і збільшувалася аудиторія, ця прастрасць все міцніла й зростала. Перш за все йому подобалося вражати товаришів, друзів і сестер і взагалі рідних багатством своїх колекцій. Збирав же він все, що тільки міг, роздобував де і як міг всякі дрібнички: старі монети, різке каміння і взагалі мінерали, черепашки. Власник всіх цих річей, звичайно, добре знав назви цих багатств і кожного предмета з'окрема. Каміння і рослини поступово стають предметом його все більшої уваги.

Якщо він і не міг придбати до своєї скарбниці всього, що бачило його небажерливе, а через це й бачуче око, то він прийняв намагався узнавати назви як можна більшого числа мінералів, рослин і тварин.

Він буквально мучив усіх навколо безперервними розпитами про назву різних комах, трав і дерев. Особливо ретельно розпитував він про все батька підчас прогулянок. У них були гарні коні й фаетон. Лікар Дарвін з родиною часто їздив до рідні своєї дружини Веджвудів в місті Мер. І Чарс був обо-

в'язковим його пасажиром. Та він взагалі брав участь у всіх прогулянках з батьком в околицях міста Шрюсбері, або до знайомих. Це завжди давало що-небудь нове, свіже, цікаве спостережливому й завжди допитливому хлопчикові. В процесі колекціонування, збирання рослин, цієї одної з частин великого дитячого майна, у хлопчика поступово виростає енергійний і живий інтерес до самого життя рослин. Він уважніше доглядає рослини, квітки, ретельно вириває шкідливі трави на клумбах, поливає день-у-день водою, пильнує напружено за ходом цвітіння і дозрівання, й таке инше.

Так поступово й одночасно росте його матеріальне майно — його колекції, а вкупі з ними його спостережливості, здатність пильнувати — бачити тонко й повно.

Коли-ж чого бракувало в майні або в спостереженнях — Чарс не соромився доповнити начочую вигадкою. Пізній Дарвін сам визнає ці свої грихі дитинства, пояснюючи їх бажанням за всяку ціну чим-небудь виділитися, здивувати, вразити.

Так, підчас поїздок з батьком і родиною в фаетоні, він завдяки своїй спостережливості бачить більше птахів, жуків, комах і всяких тварин, ніж усі. Але розказуючи він не може бачити і таких птахів, яких взагалі неможна бачити, бо таких птахів просто не існує: це птахи з двома дзьобами, з рогами, з вогняними крилами і взагалі незвичайні й нечувані птахи. І з рослинами те-ж саме. З великою серйозністю він запевняє Катю, а потім і доросляк, що на кожній квітці він бачить її назву. Він дивувався навіть, як це інші не читають назви

квітки, — треба тільки добре вдивитися в саму глибочичь віничка будь-якої квітки — фіялки, рожі, троянди, гвоздики і всіх інших і на самому дні віничка дуже маленькими літерами — рожевими, червоними або жовтими — мітко написана назва цієї квітки. Він, Чарс, у всякому разі назви ці виразно бачить.

У школі-ж він запевняв своїх товаришів, що він знає таємницю такої рідни, якою можна мняти барву всякої трави, квітки і взагалі рослини. І коли захоче, може саме найзеленіше яблучко перетворити в яскраво-золотисте, груш зробити зовсім чорною, а всі троянди можуть зробити темно-синими.

Так фантазував і чудакував маленький Чарс у школі і в родині, але в цих чудачтвах і зарозумілості природа і її творці починають займати все більш і більш виключне та переважне місце.

Рівно рік пробув Чарс у початковій школі. Не зважаючи на неробство й пустоту, хлопчик все-ж таки засвоїв елементарну грамоту і в 1818 році, на дев'ятому році життя (народився, як було сказано, в 1809 році), його віддали в так звану "Граматичну школу", директором якої був талановитий класик, гарний знавець філології і древніх мов — доктор Бултер, що був спочатку архідіаконом у Дербі, а потім досяг високого сану — єпископа Ліл'фільдського. Отже малий Дарвін знову попадає до рук дучивництва. В благочестивій Англії, де ще й тепер процвітає релігійне лицемірство, той майже все викладання від початкового аж до вишого перебувало фактично й несподібно в руках дучивництва. (Далі буде.)

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ни завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісті, романи, наукові, економічні, соціальні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних п'єс, романів для великих і малих драмгуртків; Найновіші журнали з Радянської України;

Рішні ноты для хорів і сольної музики; Рішні музичні інструменти; Перуки, мальовки, все потрібне для драмгуртків; Грамофонні рекорди й грамофони.

ЖАДАЙТЕ нашого каталога.

Разом з киянською містяться ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всі порядки, виконує рішні припорушення, переісає гроші до старого краю, виірає афішівки, продає шифарти. Може ТАЧНА П ДІШЕВА.

Обслугує самі переконати.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

550 Selkirk Ave., Winnipeg.